

TÓPART

Tajték üli meg a levegő üregeit.
Lassít a szél is a vízparthoz érve.
Sugarak, harmat, sirályvér sója
szárad a gyomok
fejére.

Szárnyak, gerlicevállak,
gyerekek
bukkannak föl sorban a tóból.
Eltűnődik a fényben a nádas.
Hallgatagon vonul el a hajósor.

Nyirkos hálók himbálóznak
a szárítófán, álmélkodva;
könnyező kastély áll meg az égen, —
árnyéka ráég
köre, homokra.

MŰHELY A PARTON

A műhely elé kiakasztva
a szélben
bockorok, bőrpapucok nyikorognak.
Harkálycsőrök: angyalcipőcskék
ütődnek az esti hajóknak.

Víz fröccsen föl a boltajtóra.
Didereg a mester a széken.
Fűrészporbundáját rázva
mormog a hullámverésben.

A műhely mélyén
gerle rikoltoz
ostorszíjak között keringve.
Kalapács fekszik a fényes iszapban.
Toll és vércsepp
hull le a vízre.

BÉCS ERNŐ

FUTÓHOMOK

ÉLETRAJZ

Nem voltam hős, csak megmaradtam
vérben-sárban kétoldali tűzben.
Vélt bajtársak késsel támogattak,
haszontalan kínok rácsára feküdtem.

DÉL

Délben a szél homokot hoz a hegyről,
dülöngélni
kezd a sikátor.
Fonnyadt szarkaláb, legyek koszorúja
s pára szakad le a lassú számárról.

Szűk kapualjból, szirtrepedésből
denevérszárnyak csapnak a tóra.
Vénember dől a falhoz.
A földből
szikrázik fel fülbevalója.

Gyöngy és por pereg át a szakállán,
míg a melegre fölébred.
Bólint.
A mélyben dörögve
megfordulnak a bálványképek.

PÁSZTORFIÚ

Dobpergésben dúdol magának,
billeg az utca fölött
soványan.
Térdeihez báránfej döccen.
Szóló izzad a sapkájában.

Átfülledve gőzöl a vászon;
gönceit a fiú elhajigálja.
Inge s mosolya,
megbékítve a várost,
ráhull a vadrózsákra.

Tüskés gallyal, tűzzel, bogánccsal
estig három tornyot dönt le.
Hajlong;
a nyájnak hátat fordít,
amikor farkast rajzol a földre.